

Hugo Bouter

Cele trei principii ale unei treziri

Trezire spirituală, viață nouă, o umblare în lumină

Cuprins

Cuprins.....	2
1. Introducere.....	3
2. Mai urmează o trezire?	4
3. Referirea din Efeseni 5,14.....	6
4. Principal, practic și profetic.....	7
5. Trezește-te tu care dormi!.....	9
7. Hristos te va lumina.....	14

(Die drei Prinzipien einer Erweckung - traducere din limba
germană Ion Petru - decembrie 2006)

1. Introducere

Această broșură încearcă să abordeze principiile biblice care stau la baza unei treziri, a unei revigorări. Aceasta fiind pusă în legătură cu Efeseni 5,14, unde găsim două cerințe și o promisiune:

- a. Trezește-te, tu care dormi - aceasta este trezirea spirituală din "somnul morții", a păcatului.
- b. Scoală-te din morți - acesta este începutul unei vieți noi, a unei "vieți din moarte".
- c. Hristos te va lumina - aceasta este o umblare într-o viață nouă, o "umblare în lumină".

Aceste principii formează trei pietre biblice de încercare sau teste, ca să putem gândi, dacă noile mișcări sau slujbe sunt lucrarea Duhului Sfânt sau dacă sunt contrafaceri și imitații.

2. Mai urmează o trezire?

Va mai urma o trezire? Scriptura ilustrează în general un tablou întunecat al ultimelor zile ce preced revenirea Domnului Isus Hristos. Pavel avertizează în epistolele lui deja despre ruină și cădere, despre creștinismul de aparență, sau contrafăcut (Faptele Apostolilor 20,29-30; 2 Tesalonicieni 2,3-7; 1 Timotei 4,1; 2 Timotei 2, 16-3.9). Petru vorbește despre învățători falși și batjocoritori în timpul din urmă (2 Petru 2 și 3). Ioan îi definește ca "anticriști", care tăgăduiesc atât pe Tatăl cât și pe Fiul (1 Ioan 18,23; 4,1-3; 2 Ioan). Iuda accentuează caracterul acestora ca oameni fără Dumnezeu (Iuda 4,16). Nu este de așteptat o reabilitare completă ci judecata care va fi exercitată la întoarcerea Domnului.

Scrisorile către cele două Adunări din Asia Mică arată de asemenea o desfășurare negativă a evenimentelor (Apocalipsa 2 și 3). Creștinii de nume termină prin a fi Babilonul cel mare (Apocalipsa 17 și 18). De aceea nu ne putem aștepta la o trezire în masă sau mondială, în sensul unei reabilitări generale așa cum era Adunarea la începutul creștinismului - cum o propovăduiesc predicatorii harismatici. Ar urma să alergăm și noi la fel ca ei după semene și minuni, să punem și noi valoare pe "descoperirile" făcute de oameni care se consideră ei înșiși ca o clasă de "apostoli și profeti"? Cu siguranță nu! Însă Duhul lui Dumnezeu nu este legat iar Cuvântul lui Dumnezeu de asemenea nu este legat (2 Timotei 2,9). Atâta timp cât Duhul Sfânt nu este luat de pe pământ, El este activ printre cei care se adună în Numele Domnului Isus Hristos. Duhul Sfânt este suveran, este Duhul care dă viață, care

dăruiește oamenilor morți, viața nouă, care dă adunărilor adormite un nou zel. Dacă este deci vorba despre lucrarea Duhului, prin Acesta și numai prin Acesta este oricând de așteptat, și posibilă o trezire. În orice caz ea este individuală și locală fiind posibilă și în adunările care se strâng în număr mare.

Trebuie însă să fim precauți, în dependență de Cuvântul lui Dumnezeu și să verificăm toate lucrurile pe care le vedem și le auzim. Din păcate există mulți falși, contrafăcuți, și multe sunt lucrări ale oamenilor. De aceea trebuie să cercetăm Scripturile pentru a vedea în ce punct ne aflăm. Și vom face lucrul acesta pornind de la versetul cunoscut din Efeseni 5,14, care ne furnizează trei pietre de încercare a conținutului spiritual al unei treziri.

3. Referirea din Efeseni 5,14

Dacă privim cu atenție la contextul în care apare acest verset se vede că Apostolul Pavel, vorbește aici despre umblarea practică. Găsim în prima parte a capitolului 5 din Efeseni, trei cuvinte esențiale pentru practica vieții noastre. Umblarea noastră este mai întâi o umblare în dragoste (versetul 2), însă apoi și o umblare în lumină (versetul 8 prima parte) și în acelaș timp o umblare în înțelepciune (versetul 15 prima parte).

În legătură cu tema noastră este aplicabil al doilea cuvânt și anume „umblarea în lumină”. Ce tip de lumină este aceasta? Este lumina Domnului Hristos înviat, care ne luminează pe noi ca și credincioși și prin care ca oameni, putem să umblăm ca și copii ai luminii. Domnul Isus Hristos este, Soarele vieții noastre, marea Lumină care ne guvernează și ne domină (compară cu ce se spune în Geneza cap. 1,16). Domnul Isus a pus capăt somnului morții „noastre”, a vieții trăite în păcat și noi trăim acum și umblăm în Lumină ca și oameni „treziți”.

Această nouă umblare este într-o contradicție totală cu umblarea noastră de dinainte, care era în întuneric, întunericul necredinței și al păcatului, cu alte cuvinte: În întuneric și în *moarte spirituală*. Apostolul spune că acum nu mai avem de a face cu lucrările neroditoare ale întunericului pentru că Lumina scoate aceste lucrări la iveală și descoperă totul.

4. Principial, practic și profetic

Îndemnul din Efeseni 5,14 îl putem înțelege în sens principial, și astfel este posibilă atât o explicație practică cât și una profetică. Semnificația profetică a acestui verset, atât pentru Israel cât și pentru Adunare se bazează pe ceea ce spune profetul Isaia (în deosebi Isaia 27,19 și 60,1) Greutatea cade aici însă pe semnificația practică pentru noi ca și credincioși - însă ea nu poate fi despărțită de celelalte două aplicații.

Înainte de a merge mai departe, să vedem încă ceva despre structura acestui verset. Îndemnul constă de fapt în trei părți și anume din două cerințe și dintr-o promisiune legată de acestea:

- a. „Deșteaptă-te tu care dormi.”
- b. „Scoală-te din morți.”
- c. „Hristos te va lumina.”

Dacă privim în text în sens principial, el este aplicabil pentru întoarcerea noastră la Dumnezeu și nașterea noastră din nou. Noi trebuie să ne trezim ca și păcătoși din somnul morții noastre spirituale. Avem nevoie de viață nouă ca să ne putem scula din starea noastră de moarte. Domnul Isus Hristos lucrează viața noastră nouă prin Cuvântul Său și prin Duhul Său. Și apoi este valabilă promisiunea că El devine centrul vieții noastre, Soarele, în Lumina căruia putem să mergem mai departe.

Deși această explicație este corectă, apostolului Pavel îi

este la îndemână, înainte de toate, aplicația practică pentru viața noastră ca și credincioși, experiența practică, sau trăirea practică și adevărarea binecuvântărilor noastre (așa cum este cazul în Efeseni cap 4 la 6). Pavel se adresează însă sfinților, credincioși în Hristos Isus (Efeseni 1,1), așadar, oamenilor întorși la Dumnezeu. Ei trebuie să realizeze înnoirea vieții principale care a devenit partea lor, iar această realizare să fie și practică.

Astfel ei se vor deosebi într-adevăr de cei necredincioși, care nu au această viață nouă și sunt încă în păcatele și fărădelegile lor (Efeseni 2,1).

Este foarte bine să ne gândim că și noi ca și creștini avem nevoie de o revigorare spirituală în viața noastră, o trezire din somn. Pe scurt: O trezire. Noi putem cădea în tot felul de moduri „în somn”: Prin uscăciune și pustiu în viețile noastre spirituale. În viața noastră spirituală, putem ajunge, prin lipsa de hrană spirituală, prin lăncezeală, prin gândiri și acțiuni lumești, într-o stare în care exteriorul să arate puțină diferență între un credincios *adormit* și un creștin de nume care la drept vorbind este *mort*. Este adevărat: „Domnul cunoaște pe cei ce sunt ai Lui”, însă aceasta este numai o parte a monezii. Dacă suntem adormiți spiritual, viața noastră nu este spre onoarea Domnului. Noi nu putem da într-o astfel de stare mărturie despre El, și deci nu îi suntem utili.

Care este atunci drumul spre reabilitare? Cum se realizează o trezire reală? După Efeseni 5,14, lucrul acesta are loc în trei pași:

- a. Printr-o trezire spirituală prin Cuvânt,
- b. Printr-o umblare ca și credincioși făcuți vii,
- c. Printr-o viață în lumină a Domnului înviat.

5. Trezește-te tu care dormi!

Noi trebuie să ne trezim din „somnul nostru” pentru a adevăra că acest îndemn este valabil în exclusivitate pentru credincioși adevărați. În acest sens avem ca argument versetele comparabile din Romani și 1 Tesalonicieni. Nu este timpul acum pentru noi ca și credincioși, așa scrie Pavel, să dormim (Romani 13,11), pentru că noi suntem copii ai Luminii, fii ai zilei, nu suntem din noapte, nici din întuneric (sau nu suntem ai nopții nici a întunericului) de aceea să nu dormim ca ceilalți (“morți” siritual care nu au viața din Dumnezeu), ci să ne trezim și să fim treji (1 Tesalonicieni 5,4).

Este un îndemn care ți se adresează și mi se adresează *personal*: Trezește-te! Trezirea este deci o chestiune *personală*. Chiar dacă este în legătură cu mulți oameni. Cele zece fecioare din Matei 25, trebuiau să fie *toate* treze. Un alt exemplu care corespunde probabil mai mult posibilității noastre de imaginație: Oasele morților din Ezechel 37, oase care s-au unit împreună așa cum aparțineau unul altuia, astfel ca să devină persoană *individuală*. O astfel de înviere personală se realizează prin acțiunea Cuvântului lui Dumnezeu, așa cum și oasele uscate ale morților nu s-au așezat la loc printr-o acțiune omenească, ci prin faptul că la ele a venit Cuvântul DOMNULUI.

Este glasul lui Dumnezeu, care vine la noi și care apoi acționează prin Duhul Sfânt. Aș dori să redau și traducerea corectă a cuvintelor: „De aceea spune El”. Dumnezeu însuși trebuie să strige pentru a ne trezi din somnul nostru. Numai o voce ne

trezește la viață. El reabilitează părtășia pe care noi nu puteam să o savurăm în timpul „*somnului*” nostru.

Acesta este așadar prima caracteristică importantă a unei treziri după gândurile lui Dumnezeu: Cuvântul lui Dumnezeu repune Lumina și Duhul lui Dumnezeu trezește prin aceasta pe oameni. Citim astfel ca exemplu în cele șapte scrisori către cele șapte biserici de fiecare dată refrenul: „Cine are urechi să audă ce spune Duhul Bisericilor” (Apocalipsa 2 și 3). Avem noi o ureche deschisă pentru glasul Domnului? Cuvântul Său va avea atunci acelaș efect asupra noastră ca și strigătul de la miezul nopții în pilda celor zece fecioare. Glasul: „Iată Mirele! Ieșiți-I în întâmpinare!” Ne va trezi și ne va da iarăși o privire pentru slava lui Hristos (compară Matei 25,6). Aici este vorba de El, de relația cu El, de dragostea Lui, pe care le așteaptă inimile noastre ca afecțiune și părtășie a dragostei. Este vorba de slavă, despre revenirea Lui. El stă în fața ușii și așteaptă să vadă efecte practice în viața noastră. Astfe vedem și în imaginea care prezintă mireasa din Cântarea Cântărilor: „Preaiubitul meu vorbește, și-mi zice: Scoală-te iubito și vino frumoaso” (Cântarea Cântărilor 2,10).

6. Scoală-te din morți!

Vocea care ni se adresează este vocea Aceluia care ne-a iubit și care ne-a spălat de păcatele noastre în sângele Lui. Este vocea Mirelui, care ne trezește. El vrea să ne pregătească ca să ÎL întâmpinăm. Ce înseamnă lucrul acesta? Înseamnă că noi odată ce am fost treziți, nu vom putea rămâne pe patul „comodității noastre”. Noi trebuie să ne sculăm întradevăr și să ÎI ieșim în întâmpinare. Aceasta înseamnă că trebuie să lăsăm în spate tot ceea ce este în contradicție cu gândul Lui (compară 2 Timotei 2,19; Evrei 13,13; Apocalipsa 18,4).

Acesta este așadar al doilea semn caracteristic al unei treziri după gândul lui Dumnezeu: O predare înnoită pentru Domnul Isus Hristos o nouă practică de viață în care Domnul cel Înviat primește chip în noi și El are locul care i se în viața noastră. Aceasta reprezintă pentru noi înșine efectiv „scularea din morți”, cum se exprimă aici Apostolul: Noi ne vom deosebi apoi ca și credincioși în mod clar de oamenii din jurul nostru, care sunt încă morți în fărădelegile și păcatele lor. Suntem complet alții și de asemenea ne vom comporta cu totul altfel (Efeseni 4,20). Noi am primit viață nouă în Hristos și această viață ne face oameni noi și ne menține nepătați în mijlocul oamenilor (Iacov 1,27).

Pavel citează în acest sens câteva exprimări ale profetului Isaia din care una face în mod clar aluzie la învierea trupului la întoarcerea Domnului Isus Hristos. „Să învie dar morții Tăi! Să se scoale trupurile mele moarte! Treziți-vă și săriți de bucurie cei ce locuiți în țărână!” (Isaia 26,19).

În curând vom avea parte de prima înviere. Aceasta este învierea din morți (Filipeni 3,11; Marcu 9,10). Însă în viața noastră aici pe pământ și în zilele de astăzi, este vorba de ceea ce aș vrea să numesc „pregustare”. Aplicația practică a adevărului despre prima înviere. Noi am înviat deja acum cu Domnul Isus Hristos la o viață nouă ! Cei din jurul nostru vor vedea că suntem oameni noi. Noi am părăsit „groapa păcatului” și trăim și umblăm acum în lumină. Această „sculare din morți” marchează începutul unei umblări noi cu Dumnezeu.

Dacă ne gândim totuși la aplicația profetică, ea nu este importantă numai pentru noi înșiși ci și pentru viitoarea reabilitare a poporului Israel - și în lumina celor citate din Isaia. Reabilitarea spirituală și națională a lui Israel nu va fi altceva decât înviere din morți. Așa spune apostolul Pavel chiar literal în Epistola către Romani: „căci dacă lepădarea lor a adus împacarea lumii, ce va fi primirea lor din nou decât viață din morți?” (Romani 11.15).

Ezechiel a profetizat despre învierea lui Israel în cunoscuta proorocie despre Valea oaselor uscate ale morților (Ezechiel 37). Învierea sau „scularea” pe care el o descrie aici este lucrarea Duhului Sfânt, este Duhul care înviază. Carnea nu are nici un folos. „Am poruncit cum mi se poruncise și a intrat Duhul în ele și au înviat și au stat pe picioare, era o oaste mare, foarte mare la număr. El mi-a zis: fiul omului, oasele acestea sunt toată Casa lui Israel. Iată că ei zic, ni s-au uscat oasele, ni s-a dus nădejdea, suntem pierduți. De aceea proorocește și spune-le: Așa vorbește Domnul Dumnezeu: Iată, vă voi deschide mormintele, vă voi scoate din mormintele voastre, poporul Meu! Și vă voi aduce iarăși în țara lui Israel. Și veți ști că Eu sunt Domnul, când vă voi deschide mormintele și vă voi scoate din mormintele voastre, poporul Meu! Voi pune Duhul Meu în voi, și veți trăi; vă voi așeza iarăși în țara voastră, și veți ști că Eu, Domnul am vorbit și am și

făcut, zice Domnul" (Ezechiel 37.10-14).

Dacă privim acest loc din Scriptură, ca un punct de vedere al responsabilității noastre, atunci bineînțeles este foarte important dacă putem să fim folosiți de Dumnezeu ca „profeți” - ca și glasul Lui, ca un instrument al efectului Duhului. O înviere este pe de o parte în totalitate lucrarea lui Dumnezeu, însă pe de altă parte este și lucrarea oamenilor pe care Dumnezeu îi poate folosi ca vocea Lui.

7. Hristos te va lumina

Ajungem acum la ultima parte a acestui verset care conține în el însuși o promisiune minunată pentru cei care au fost sculați din somn de Domnul Isus Hristos. Această a treia caracteristică a învierii după voia lui Dumnezeu, am putea-o denumi o viață cristocentrică, care se orientează după Domnul Isus Hristos ca punct central al vieții noi - pentru noi personal însă și pentru adunare. Apostolul exemplifică aici în mod vizibil prin unicul loc din Isaia capitolul 60 care vorbește despre reabilitarea în viitor a lui Israel. În primele versete profetul spune despre Sion: „Scoală-te, luminează-te! Căci lumina ta vine, și slava Domnului răsare peste tine. Căci iată, întunericul acoperă pământul, și negură mare popoarele; dar peste tine răsare Domnul, și slava Lui se arată peste tine. Neamuri vor umbla în lumina ta, și împărați în strălucirea razelor tale” (versetul 1-3). Această temă continuă mai departe în același capitol: „nu soarele îți va mai sluji ca lumină ziua, nici luna nu te va mai lumina cu lumină ei; ci Domnul va fi Lumina ta pe vecie, și Dumnezeul Tău va fi slava ta. Soarele tău nu va mai asfinți, și luna ta nu se va mai întuneca; căci Domnul va fi Lumina ta pe vecie, și zilele suferinței tale se vor sfârși” (versetul 19,20).

Este foarte frumos să vedem cum apostolul, adresează aceste locuri profetice, celor credincioși din zilele de azi, deci *nouă*. Deci ceea ce ne apare este slava lui Hristos: Hristos va lumina peste tine, noi vom fi deja iluminați acum de Domnul cel Înviat care a învins moartea și mormântul și ne-a pregătit astfel o nouă zi nouă tuturor ce îi aparținem.

În sens spiritual putem să concluzionăm că a sosit deja ziua Împărăției Păcii pentru noi. Domnul Isus Hristos care este punctul central care luminează Împărăția Păcii care vine este deja acum Lumina noastră, de aceea apostolul ne și îndeamnă acum: să umblăm ca ziua (Romani 13.13). Întunericul judecății, întunericul nopții păcatului sunt definitiv alungate. Cu El, cu Domnul Isus Hristos umblăm în lumină deplină. În timpul trezirii spirituale se experimentează din nou aceasta.

Faptul că aceste lucruri își găsesc deja împlinirea în Hristos nu înseamnă că a fost epuizat conținutul profetiei. Aplicația corespunzătoare spirituală și practică pentru noi înșine ca și creștini își găsește împlinirea tuturor bogățiilor promisiunilor lui Dumnezeu. Împlinirea în viitor este tocmai o arvună a ultimei și definitive împliniri din viitor. Profetiile lui Isaia conțin valoarea lor concretă pentru Israel în împărăția mesianică care vine.

De fapt aceste cuvinte pot fi acceptate și pentru noi, biserica considerându-le de importanță profetică, așa cum reiese clar din comparația cu ultima carte a Bibliei. Acolo citim despre noul Ierusalim care se coboară din cer (nu Sionul pământesc, ci Adunarea ca și mireasă a lui Hristos): „cetatea nu are trebuință nici de soare, nici de lună care să o lumineze, căci o luminează slava lui Dumnezeu și făclia ei este Mielul (Apocalipsa 21.23). Atât capitala cerească cât și capitala pământească a Împărăției Păcii, vor avea o sursă de lumină deosebită și anume pe Dumnezeu Însuși. Dumnezeu va fi cunoscut acum în și prin *Hristos* și de aceea cartea Apocalipsa adaugă Numele Mielului ! Deci să nu uităm să umblăm între timp ca și copii ai Luminii până când va începe ziua Împărăției Păcii când umbrele vor fugi.